

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Inatsisartut tilslutter sig principbeslutningen af november 2013 om opførelse af en ny parlamentsbygning til Inatsisartut med tilhørende administrative enheder.

(Udvalget for forretningsorden)
(1. behandling)

Det er vist ingen hemmelighed at Demokraterne siger nej til dette forslag.

Vi sagde nej første gang de fremlagdes, og vi siger fortsat nej.

Det kan sagtens være, at andre kan komme med mange gode grunde til, at de mener dette skal gøres. Men den vigtigste grund til et nej, bør fortsat være at det koster mange, mange millioner af samfundets penge, som bindes i et projekt som ikke er rentabelt eller til nytte for andre end os politikere, og så den massive folkelige røst der har rejst sig i kølvandet på dette forslag. Disse sagde et stort, rungende nej til os politikere også.

I tider hvor vi har problemer med at sikre en ordentlig folkeskole, hvor børn og unge i landet har brug for massiv hjælp på socialområdet, hvor vores borgere ikke får den hjælp de har behov for på en meget massiv skala, så kan vi politikere slet ikke forsvare at lave et kæmpe prestigeprojekt som dette. Nej, nej og atter nej.

Vores borgere har det svært derude! Åbn dog øjnene politikere.

Vores skoleelever, vores lærerstabe, vores sygeplejersker, politi, vores sagsbehandlere, vores familier, vores udsatte og vores fattige.

Før vi har sikret et stabilt land, med en god, uddannet befolkning, før vi har vores egen solide indkomst som land, der dækker alle udgifter i en stadig velfærdsstat, før vi har hjulpet alle de små, syge og gamle, kan vi på ingen måder, på ingen måder se os selv i øjnene og sige ja til et sådant prestigeprojekt.

Demokraterne vil ikke være med til at se tilbage på denne tid i historien, og konstatere at politikerne endnu en gang forgyldte sig selv og hinanden, samtidig med at vi lavede overskrifter i resten af verden om de problemer vi ikke magter at få bugt med. F.eks. på børneområdet.

Vi kan godt leve med, at politikere er sure på os, vi kan ikke leve med, at deltage i en beslutning der så åbenlyst moralsk, etisk og omkostningsmæssigt er helt forfejlet.

Hvor mange gange skal politikerne sige nej til dette forslag? Hvor mange gange skal det stilles igen? Det ligner manipulation det her.

Hvor mange gange skal befolkningen gå på gaden og sige nej? Hvorfor lytter vi ikke, i denne her sal? Hvordan i alverden kan vi blive ved med at hive denne prestigesag op af skuffen?

Der er sagt nej fra vores højeste autoritet; befolkningen i en kæmpe demonstration.

Vi siger også nej, og opfordrer alle andre partier til at stå sammen med os i dette, og komme til besindelse.

Uanset hvad I har hørt af argumentation for dette, så er der ikke noget rationale i det.

At renovere og bibeholde de eksisterende bygninger, endda at udbygge disse er langt, langt billigere og langt mere forsvarligt end at fortsætte med dette vanvidsprojekt.

Vi indstiller forslaget til forkastelse, og beder resten af Salen om, at hjælpe os med dette.

Lad os sammen begrave dette prestige-projekt og vise befolkningen at vi ikke kun tænker på os selv mere. At de tider i politik er forbi.